REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 15, 35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: Pn-121/2025-19

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji toga suda Marini Smaić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Mihanovićeva 3, Zagreb, OIB: 84397956623, zastupanog po punomoćniku po zaposlenju Danijeli Kovačević, dipl.iur., protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Ćurkoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Ćurković i Šanjug d.o.o. Zagreb, Maksimirska 25, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 15. listopada 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja Danijele Kovačević, dipl. iur. i zamjenika punomoćnika tuženika Željka Mendeša, odvjetnika u Slavonskom Brodu, nakon javne objave presude 26. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se tuženiku CROATIA OSIGURANJE D.D. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 261879948623, da tužitelju HRVATSKOM ZAVODU ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, na ime naknade štete plati iznos od 4.445,81 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3.3.2025. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku 15 dana. “

II. Nalaže se tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, da tuženiku Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, naknadi trošak parničnog postupka u iznosu 1.350,00 eura (slovima: tisuću tri stotine pedeset eura), u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (dalje u tekstu: tužitelj/HZMO) podnio je 1. srpnja 2025. tužbu protiv Croatia osiguranja d.d. Zagreb (dalje: tuženik), radi naknade štete.

1.1. U tužbi navodi da je u prometnoj nezgodi koja se dogodila dana 10. prosinca 1971. godine u Slavonskom Brodu teže ozlijeđena osiguranica tužitelja Iva Jerković. Imenovana je kritične zgode stradala kao vozačica bicikla kada ju je, prilikom pretjecanja vozač motocikla marke „Java, reg. oznake SB11-494, Josip Vuković iz Gromačnika oborilo na tlo. Motocikl je bio osiguran kod tuženika. Nezgoda se dogodila jer vozač motocikla nije držao dovoljno rastojanje. Uslijed pada osiguranica Iva Jerković zadobila je udarnognječne rane glave i potres mozga koje povrede se smatraju težim povredama. Za navedenu prometnu nezgodu presudom Okružnog suda u Požegi broj K-127/1972-6 od 17. listopada 1972. proglašen je krivim Josip Vuković iz Gromačnika.
1.2. Tužitelj navodi da je osiguranici Ivi Jerković rješenjem od 9. kolovoza 1982. priznao pravo na invalidsku mirovinu s tim da je navedena prometna nezgoda utjecala na njezinu invalidnost u 40%-tnom iznosu. Nadalje navodi da je tuženik tužitelju nadoknadio štete za isplate izvršenje zaključno do 31. prosinca 2016. Za isplate izvršene u razdoblju od 1. prosinca 2014. do 31. prosinca 2016. parnične stranke su vodile sudski spor pred trgovačkim sudom u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu pod poslovnim brojem P-199/2017. Visoki trgovački sud svojom presudom poslovni broj P-199/2017-2 od 18. srpnja 2017. odbio je tuženikovu žalbu protiv presude poslovni broj P-199/2017-9 od 18. srpnja 2017. kojom mu je naložena isplata naknade štete za navedeno razdoblje. Navodi također da je između parničnih stranka u tijeku i postupak pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-1244/2019 za obračunski period od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2022. Tužitelj navodi da je nastavio s isplatama invalidske mirovine osiguranici Ivi Jerković pa tako imenovanoj na ime invalidske mirovine u nastavnom razdoblju od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2024., isplatio iznos od 11.114,52 eura. Budući je uzrok invalidnosti bolest 60% i ozljeda na radu 40 % tužitelj smatra da iznos štete za invalidsku mirovinu iznosi 4.445,81 eura, koji iznos za tužitelja predstavlja štetu. Tužitelj je dana 7. veljače 2025. godine uputio Odštetni zahtjev tuženiku. Tuženik je dana 20. svibnja 2025. tužitelju dostavio Obavijest o primitku odštetnog zahtjeva. Do podnošenje tužbe tuženik nije podmirio predmetno dugovanje.
1.3. Tužitelj u ovom predmetu štetu nastalu isplatama obiteljske mirovine potražuje temeljem odredbi članka 161. i članka 164. Zakona o mirovinskom osiguranju (57/13, 151/14, 33/15 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22) u punom iznosu izravno od tuženika sve dok traje isplata invalidske mirovine bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu, dok kamatu potražuje temeljem odredbe članka 165. st. 3. navedenog Zakona.
2. U odgovoru na tužbu tuženik čini nespornim svoju pasivnu legitimaciju kao osiguratelja vozila reg. oznake SB11-494, nastanak prometne nezgode dana 10. prosinca 1971. godine, kao i činjenicu da je osiguranica tužitelja Iva Jerković, u navedenoj prometnoj nezgodi zadobila tjelesne ozljede. Nadalje, ne osporava da je osiguranici tužitelja, Ivi Jerković, rješenjem tužitelja od 9. kolovoza 1982., priznato pravo na invalidsku mirovinu, djelomično zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nezgodi (40%) te djelomično zbog bolesti (60%). Također nije sporno da je tužitelj od tuženika već potraživao naknadu štete, te da je za razdoblje isplaćenih iznosa invalidskih mirovina od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2022. godine tužbeni zahtjev tužitelja nepravomoćno odbijen temeljem pravomoćne presude ovoga suda Pn-1244/2019 od 10. ožujka 2025. godine.
2.1. Tuženik osporava cjelokupno postavljeni tužbeni zahtjev u iznosu od 4.445,81 EUR s osnova isplaćenih iznosa invalidske mirovine u razdoblju od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2024. godine te navodi da je u ovoj pravnoj stvari sporno pravno pitanje

ima li tužitelj pravo na naknadu punog ili razmjernog dijela isplaćenih iznosa invalidske mirovine za utuženo razdoblje. Postavljenom tužbenom zahtjevu, kojim se potražuje 40% punih iznosa isplaćene invalidske mirovine, tuženik se protivi u cijelosti imajući u vidu činjenicu da se u konkretnom slučaju, po pitanju opsega i visine štete, imaju primijeniti odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu odnosno odredba članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu a ne odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju kako to pogrešno tužitelj navodi u tužbi.

2.2. Dalje navodi da je izvorište tuženikove obveze naknade štete prema tužitelju jest u činjenici zaključenog ugovora o osiguranju od odgovornosti tuženikova osiguranika kao štetnika, odnosno uzročnika štete. Dakle, šteta koju tužitelj potražuje nije uzrokovana po samom tuženiku (kao štetniku) već po tuženikovu osiguraniku. Tuženik je na temelju zaključenog ugovora o osiguranju od odgovornosti preuzeo obvezu naknade štete prema oštećenim osobama. Konkretnije, radi se ugovoru o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti u prometu te je upravo taj odnos jedina pravna osnova tuženikove pasivne legitimacije kako u ovome slučaju, tako i u svim drugim slučajevima nastanka štete iz automobilske odgovornosti tuženikova osiguranika (imatelja motornog vozila iz čije je uporabe došlo do štete). Samo jedan propis u Republici Hrvatskoj regulira obvezna osiguranja u prometu pa je nesporno samo jedan propis i mjerodavan kao poseban propis (lex specialis) za pitanje obveze osiguratelja po osnovu obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti. Upravo i jedino na temelju toga propisa moguće je utvrditi sadržaj obveze tuženika kao osiguratelja automobilske odgovornosti svoga osiguranika prema trećim oštećenim osobama, među koje spada i tužitelj u ovome slučaju.

2.3. Navodi da je odredbom članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu propisano slijedeće: „ (1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. (2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji. (3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. (4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja. (5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje.“

2.4. Uvažavajući naprijed spomenutu odredbu tuženik ističe da tužitelj nema pravo potraživati puni iznos isplaćene mirovine nego bi imao pravo samo na stvarnu štetu odnosno razmjerni iznos mirovine a koji iznos se određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

2.5. U odnosu na istaknuti prigovor da bi tužitelj imao pravo na naknadu samo razmjernog dijela isplaćenih iznosa invalidske mirovine za utuženo razdoblje, tuženik se poziva na najnoviju sudsku praksu, odluku Vrhovnog suda RH, broj Rev-90/2023 od 04.04.2023. godine, gdje je zauzeto upravo takvo pravno shvaćanje kako to tvrdi tuženik. U prilog tom prigovoru tuženika da bi tužitelj imao pravo na naknadu samo

razmjernog dijela isplaćenih iznosa mirovine, obračunato sukladno odredbi članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu govori i druga brojna novija sudska praksa Vrhovnog suda RH, primjerice, presuda VSRH broj Rev-12/2022 od 12.01.2022. godine, broj Rev-909/2021 od 08.09.2021. godine, broj Revx-388/2018 od 25.08.2020. godine, broj Rev-5292/2019 od 16.06.2020. godine, broj Rev-1354/2016 od 18.05.2021. godine, broj Revd-3715/2021 od 08.09.2021. godine, broj Rev-66/2022 od 01.02.2022. godine, broj Revt-634/2017 od 16.03.2022. godine, broj Rev-1235/2021 od 22.02.2022. godine, broj Rev-3401/2018 od 20.04.2022. godine.

2.6. Teret dokaza za navedeno, sukladno zauzetom pravnom shvaćanju VSRH, izraženom, među ostalim i u presudi Rev-1034/2021 od 08.02.2023. godine, je na tužitelju. Tužitelj u prilog dokazivanja stvarne štete nije predložio dokaze niti je takve dokaze priložio uz tužbu, pa je stoga evidentno da se ovako postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje u cijelosti neosnovanim.

2.7. Kako dakle iz zauzetog pravnog shvaćanja proizlazi da za odluku u sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine evidentno je da se ovako postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje u cijelosti neosnovanim. Nadalje, i podredno, iz rješenja o priznanju prava na invalidsku mirovinu Ivi Jerković (priloženom uz tužbu), razvidno je da je osiguranica tužitelja rođena 10.11.1935. godine, te da je stoga ista, dana 10.11.2000. godine (u razdoblju koje prethodi razdoblju za koje je tužitelj izvršio isplate koje potražuje ovom tužbom), navršila 65 godina života.

2.8. Tuženik osporava osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva, a podredno i visinu, a sve imajuću u vidu činjenicu da bi osiguranica tužitelja, da nije bilo štetnog događaja, bila korisnikom starosne mirovine, te bi tužitelj svakako, po redovnom tijeku stvari, bio u obvezi isplaćivati istoj starosnu mirovinu. Isplata starosne mirovine je obveza tužitelja proizašla iz odredaba o mirovinskom osiguranju, i istu tužitelj ima neovisno o nastanku štetnoga događaja, u svim slučajevima kada su za to ispunjeni zakonski uvjeti. Stoga tužitelj, nastupom uvjeta za isplatu starosne mirovine, više ne trpi štetu. Tuženik stoga ističe da bi obveza tuženika na isplatu štete tužitelju postojala samo u slučaju kada bi se utvrdilo da je iznos invalidske mirovine koji je tužitelj isplatio u utuženom razdoblju veći od iznosa starosne mirovine koju bi tužitelj bio u obvezi isplatiti svom osiguraniku u istom tom razdoblju. Ovo sve imajući u vidu zakonske odredbe koje jasno upućuju na činjenicu da bi tuženik bio u obvezi nadoknaditi tužitelju samo stvarnu štetu.

2.9. Stoga tuženik predlaže tužitelja odbiti sa tužbenim zahtjevom u cijelosti, a sve imajući u vidu činjenicu, da tužitelj, na kojemu je teret dokaza, nije predložio dokaze temeljem kojih bi sud mogao odlučiti o osnovanosti postavljenog zahtjeva.

3. Prema odredbi članka 2. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 148/11. pročišćeni tekst, 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22.,114/22. i 155/23. dalje: ZPP) sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku, a stranke u postupku su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (članak 7. st. 1. ZPP). Relevantne činjenice za donošenje odluke sud je utvrdio čitanjem materijalnih dokaza koje su stranke dostavile uz tužbu (str.5-52) i odgovor na tužbu (str.59-118) te dokumentacije koju su stranke dostavljale uz svoje podneske tijekom postupka. Pročitano je rješenje pravnog prednika tužitelja broj 12214 UP/I-511/82 od 9. kolovoza 1982. (str. 5-6), presuda Okružnog suda u Slavonskoj Požegi K-127/1972-6 od 17. listopada 1972. (str.

7-9), nalaz i mišljenje Mate Vukelića od 22. svibnja 1984. (str. 11) presuda Okružnog privrednog suda u Slavonskom Brodu IV/p.518/83-15 od 20. lipnja 1984. (str. 13-14), presuda Visokog trgovačkog suda RH broj 28 PŽ-5666/217-2 od 25. rujna 2018. (str. 15-18), presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu broj 1/P-199/2017-9 od 18. srpnja 2017. (str.19-21), prikaz isplaćenih sredstava za osiguranicu Ivu Jerković za razdoblje od 1. lipnja 2022. do 31. prosinca 2024. i iz banke podataka isplaćenih mirovinskih primanja (str. 22-49), dopis tužitelja – zahtjev za naknadu štete od 7. veljače 2025. i odgovor tuženika na odštetni zahtjev (str.50-53), u aplikaciji e-spis izvršen je uvid u predmet ovoga suda poslovnog broja P-1244/2019 budući se isti nalazio na višem sudu te je pročitana presuda ovoga suda donesena u navedenom predmetu posl. broja P-1244/2019 (pogrešno označena kao Pn-1244/2019-51, dok je ispravno trebala stajati oznaka "P").

3.1. Stranke su uz svoje podneske tijekom postupka uglavnom dostavljale sudsku praksu, odnosno odluke općinskih i županijskih sudova te odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske u kojima su sudovi zauzimali (različita) pravna stajališta o primjeni odredaba Zakona o mirovinskom osiguranju, odnosno Zakona o obveznim osiguranjima u prometu povodom zahtjeva tužitelja za naknadu štete od tuženika. U dokaznom postupku provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Mirni Tot-Nužda iz Slavonskog Broda radi izračuna pretpostavljene invalidske mirovine za slučaj ozljede na radu za osiguranika Ivu Jerković, odnosno radi utvrđenja postojanja razlike između mirovine utvrđene rješenjem HZMO i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu u skladu sa odredbom članka 27. stavka 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu. Izvršen je uvid u spis predmeta ovog suda posl. broj Pn-1244/2019.

3.2. Na pripremnom ročištu održanom kod ovoga suda 9. prosinca 2025 punomoćnica tužitelja odustala je od dokaznog prijedloga za pribavljanjem spisa tužitelja za osiguranika tužitelja broj 21790 budući između parničnih stranaka nema spora o isplati mirovine osiguraniku tužitelja. Tužitelj smatra da se na konkretni slučaj imaju primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju temeljem kojih postoji obveza tuženika prema tužitelju.

3.3. Slijedom navedenoga, daljnje dokaze nije sud provodio iz razloga što bi isto bilo protivno načelu ekonomičnosti u smislu odredbe članka 10. stavka 1. ZPP kao i ovlastima suda da u parničnom postupku izvede samo one dokaze koje su stranke predložile, a činjenično stanje u postupku je dovoljno utvrđeno za donošenje meritorne odluke.

4. Ocjenom svakog provedenog dokaza zasebno te svih zajedno u smislu odredbe članka 8. ZPP, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete koju je pretrpio isplatom invalidske mirovine svom osiguraniku Ivi Jerković, u razdoblju od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2024.

5.1. Riječ je o subrogacijskom zahtjevu tužitelja za isplatom tzv. kapitalizirane štete, pri čemu tužitelj takav zahtjev temelji na materijalnopravnoj osnovi za koju smatra da proizlazi iz odredbe članka 160. i čl. 163. Zakona o mirovinskom osiguranju.

5.2. Tuženik smatra da pravnu osnovu razmatranja tužbenog zahtjeva treba promatrati kroz primjenu odredbe članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, tj. zakona koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete HZMO, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate, a ne Zakona o mirovinskom osiguranju.

6. Između stranaka u postupku nije bila sporna

- činjenica nastanka štetnog događaja - prometne nezgode od 10. prosinca 1971.

- činjenica da je vozilo registracijskih oznaka SB11 494 u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, dakle nesporna je pasivna legitimacija tuženika,
- činjenica da je vozač tog vozila osiguranog kod tuženika Josip Vuković kriv za nastanak predmetnog štetnog događaja,
- činjenica da je osiguranica tužitelja Iva Jerković ozlijeđena u predmetnom štetnom događaju, da joj je rješenjem tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovnu zbog posljedica prometne nezgode, odnosno ozljede na radu u omjeru 40% te zbog bolesti 60%,
- da je tuženik naknadio štetu tužitelju za prethodna utužena razdoblja sukladno pravomoćnim sudskim presudama te da je u međuvremenu došlo do promjene pravnog shvaćanja VSRH glede primjene prava u sporovima koje pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika na način da se ima primijeniti odredba članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu koji je na snazi u vrijeme izvršenih isplata.

6.1. Sporno je pripada li tužitelju pravo na naknadu štete na ime isplaćenih invalidskih mirovina u skladu s rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje osiguraniku Ivi Jerković za utuženo razdoblje u cijelosti sukladno Zakonu o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 157/2013., 151/2014., 33/2015. i 93/2015., dalje: ZMO) ili u razmjernom iznosu sukladno odredbi članku 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj: 151/2005., 36/2009., 75/2009., 76/2013., 152/2014., dalje: ZOOP).

6.2. Sporne činjenice sud je utvrđivao čitanjem materijalnih dokaza koje su stranke u postupku predložile (točka 3. Obrazloženja ove odluke) i financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za područje ekonomsko-financijske struke Mirni Tot Nužda.

6.3. Prema odredbi članka 2. stavka 1. ZPP sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku, a stranke u postupku su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (članak 7. st. 1. ZPP).

6.4. Uzročno-posljedična veza između predmetne prometne nezgode i ozljeđivanja osiguranika vidljiva je iz tužbi priloženog nalaza i mišljenja liječnika vještaka Mate Vukelića, dr. med. (str.11) koje je provedeno u postupku koji se vodio pred Okružnim privrednim sudom u Slavonskom Brodu, pod brojem: IV/P.518/83, između tužiteljeva prednika i tuženika, radi naknade štete.

6.5. Rješenjem prednika tuženika, Samoupravne interesne zajednice mirovinskog invalidskog osiguranja radnika Hrvatske područne službe u Slavonskom Brodu od 9. kolovoza 1982., osiguranici tužitelja, Ivi Jerković, rođenoj 10. studenog 1935. zbog smanjene sposobnosti za rad, zbog bolesti priznata je invalidska mirovina počevši od 1. srpnja 1982.

6.6. Iz nalaza i mišljenja vještaka Mirne Tot Nužda, dipl.oec. proizlazi da je tužitelj je za razdoblje od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2024. godine na ime invalidske mirovine koja je nastala 60% zbog bolesti i 40% zbog ozljede na radu isplatio ukupan iznos od 11.119,58 eura. Tužiteljev zahtjev za naknadom štete je u iznosu od 40% od isplaćene mirovine. Izračunom je utvrđeno da dio mirovine zbog ozljede na radu (40%) iznosi 4.447,83 eura. Prema Rješenju HZMO broj IN 12214 od dana 9. kolovoza 1982. godine, kojim je osiguranici priznato pravo na invalidsku mirovinu, uzrok je ozljeda na radu od 40%. S obzirom da je tužiteljevoj osiguranici invalidska mirovina na koju se odnosi tužiteljev zahtjev utvrđena uslijed ozljede na radu osiguranika, a naknada štete tuženika prema tužitelju u okviru odredbe članka 27. stavka 3. Zakona o obveznim

osiguranjima u prometu se očituje u razlici priznatog iznosa mirovine i mirovine koja bi bila priznata zbog ozljede na radu, a takva razlika, odnosno stvarna šteta ne postoji.
6.7. Tuženik na nalaz i mišljenje nije imao primjedbi te je istaknuo da je nalaz izrađen stručno i obrazloženo uz zaključak da ne postoji razlika propisana odredbom članka 27. ZOOP-a pa je predloži u cijelosti odbiti tužbu. Tužitelj je podneskom od 15. travnja 2026. iznio primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka navodeći da ne osporava matematički izračun, ali nije predložio novo vještačenje.
6.8. Vještakinja je svoj nalaz i mišljenje usmeno obrazložila na ročištu za glavnu raspravu održanom 15. listopada 2026. Stranke nisu imale pitanja za vještaka niti primjedbi, nisu predložile novo vještačenje i nisu imale drugih dokaznih prijedloga pa kako su svi predloženi dokazi izvedeni to je glavna rasprava zaključena na istom ročištu. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje Mirne Tot Nužda te je isti cijenio kao stručan, jasan i nepristran. Na temelju provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja sud nesporno utvrđuje da ne postoji razlika između isplaćene invalidske mirovine osiguranici tužitelja Ivi Jerković, u utuženim razdobljima, s obzirom na iznose koje bi ona primala, po redovnom tijeku stvari, da nije bilo štetnog događaja, na ime starosne mirovine.
6.9. Provedenim vještačenjem utvrđeno je dakle da ne postoji razlika iz članka 27. ZOOP-a, odnosno stvarna šteta koju trpi tužitelj.
7. Prema odredbi članka 161. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj: 157/13., 151/14., 33/15. i 93/15., dalje: ZMO) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju (stavak 1.), s tim da naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz tog Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to: novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu; novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja (stavak 2.). Zavod može zahtjevom za naknadu štete obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina, stavak 3.). Kad se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja taj se iznos štete može zahtijevati i u ukupnom iznosu (kapitalizirana šteta), a izračunava se prema visini priznate mirovine i tablicama aktuarske matematike koje donosi Zavod po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva nadležnog za financije. Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnom iznosu i neposredno od društva za osiguranje (stavak 4.).
7.1. Prema odredbi članka 164. ZMO-a Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. tog Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete, stavak 1.), s tim da su za utvrđivanje visine stvarne štete u tom slučaju mjerodavne odredbe tog Zakona (stavak 5.).
7.2. Odredbom članka 165. stavak 3. ZMO-a propisano je da na svotu potraživanja naknade štete, Zavod ima pravo na zateznu kamatu u visini određenoj zakonom koja teče od prvog idućeg dana nakon isteka roka od petnaest dana od dana dostave poziva odgovornoj osobi da naknadi štetu.
7.3. Odredbom članka 170. ZMO-a propisano je da se na naknadu štete primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o obveznim odnosima, ako nisu u suprotnosti s odredbama tog Zakona. U ovoj pravnoj stvari isplata mirovine odnosi se na razdoblje

od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2024., stoga do primjene dolazi Zakon o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14., dalje ZOOP).

7.4. Odredbom članka 27. stavka 1. ZOOP propisano je da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. U stavku 2. propisano je da se stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovog članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji. U stavku 3. definirano je da se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Stavak 4. istoga članka ZOOP-a glasi da se odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

8. Vrhovni sud Republike Hrvatske u svom pravnom shvaćanju izraženom u odluci br. Rev-1437/2021 od 5. siječnja 2021. se poziva na raniju odluku br. Rev-x388/2018 od 25. kolovoza 2020. u kojoj je zaključeno slijedeće: "Naime, prema tom pravnom shvaćanju za odluku u sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja (prometne nezgode)“. Istovjetno pravno shvaćanje zauzeto je i u drugim recentnim odlukama ovoga suda, tako npr. u odluci broj Rev-5292/19 od 16. lipnja 2020., odluci broj Rev1067/2012 od 5. prosinca 2017., odluci broj Revt-412/2018 od 22. travnja 2020. prema kojemu je propis prema kojemu se ima procjenjivati osnovanost zahtjeva tužitelja Zakon o obveznim osiguranjima u prometu i to onaj koji je bio na snazi u vrijeme kada je izdatak učinjen.

8.1. Ukazati je na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske u kojima je zauzeto isto pravno shvaćanje pa između ostalih i u odluci broj Rev-552/2022 od 17. svibnja 2022. u kojoj je predmet zahtjeva bila naknada štete s naslova isplate mirovine isplaćene u razdoblju od 1. siječnja 2019. do 31. listopada 2020., - da je za odluku u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan ZOOP koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete HZMO, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja - prometne nezgode te da prije svega treba imati u vidu da je tuženik društvo koje se bavi poslovima osiguranja, između ostalih i poslovima obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a sukladno odredbama ZOOP. Također da osiguravajuća društva nisu štetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju sa vlasnikom opasne stvari/motornog vozila imaju obvezu (u slučaju da su ispunjene ZOOP propisane pretpostavke) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe/štetnika (konkretnog vozača štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti je uređen posebnim zakonom i to ZOOP.

8.2. U odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Revd3181/2021-2 od 14. rujna 2022. godine izraženo je pravno shvaćanje da se u sporu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO) protiv društva za osiguranje radi naknade

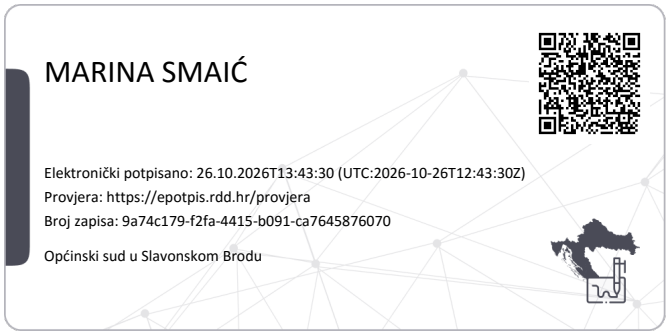
štete nastale isplatom invalidske ili obiteljske mirovine koju je HZMO isplatio svom osiguraniku odnosno članovima osiguranikove obitelji primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u trenutku isplate mirovine.
8.3. Također je potrebno ukazati na pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci broj Rev-1052/2023-3 od 20. prosinca 2023. koje upućuje na primjenu odredbi ZOOP s obrazloženjem da se taj Zakon primjenjuje kada se odgovornost osiguratelja temelji na odredbama ZOOP, da taj Zakon uređuje užu problematiku (odgovornost za štetu nastalu u prometu) od one propisane ZMO koji propisuje odgovornost štetnika, odnosno osoba koje odgovaraju za štetnika, općenito. Radi toga, kao posebniji, valja primijeniti ZOOP, a ne ZMO kako to smatra tužitelj.
8.4. U potonjoj presudi Vrhovni sud obrazlaže i to da je činjenica da je ZMO kasniji zakon, ali kako je ZOOP posebniji zakon, koji uređuje užu problematiku, u konkretnoj situaciji ne može se primijeniti načelo lex posterior derogat legi priori. Također slijedi i to da je bila intencija zakonodavca da donošenjem ZMO iz 2013. izmijeni odredbe ZOOP kojima je uređena odgovornost osiguratelja, da nije bilo zapreke da se donošenjem ZMO stave izvan snage odredbe ZOOP koje nisu usklađene s odredbama ZMO u pogledu odgovornosti osiguratelja.
8.5. Kako je ranije navedeno, u ovoj pravnoj stvari isplata mirovine odnosi se na razdoblje od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2024., stoga do primjene dolazi Zakon o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14., dalje ZOOP).
Imajući u vidu ranije citirana pravna shvaćanja Vrhovnog suda da se u konkretnoj pravnoj stvari primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme kad je izdatak učinjen i to članak 27. stavak 1., 2., i 3. mišljenje je ovoga suda kako tužitelj ima pravo na naknadu stvarne štete, ali onako kako je ona regulirana upravo citiranim zakonskim odredbama.
8.6. U konkretnim slučajevima to znači da se stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovog članka smatra razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, a koji razmjerni iznos mirovine se određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.
8.7. Prihvaćajući stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske i odredbe ZOOP-a proizlazi da tužitelj ima pravo potraživati od tuženika naknadu samo ako postoji razlika između invalidske mirovine utvrđene rješenjem o umirovljenju i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu i to samo u visini te razlike, što znači da tužitelj mora dokazati odlučnu činjenicu – nastanak štete i visinu štete koja bi bila obračunata primjenom odredbe članka 27. stavka 3. ZOOP koja propisuje drugačiji način obračuna štete od načina obračuna koji je propisan odredbama ZMO jer tužitelj dostavlja obračun prema odredbama ZMO i otklanja mogućnost primjene izračuna prema odredbama ZOOP.
8.8. Dakle, prema odredbi članka 27. ZOOP obveza tuženika, društva za osiguranje, postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos mirovine koja se isplaćuje osiguraniku HZMO bio veći od razmjernog iznosa mirovine koja se isplaćuje zbog umirovljenja zbog povrede na radu, a tužitelj je priznao da takve razlike nema.
9. Prema odredbi članka 1045. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/11., 78/15., 29/18., dalje: ZOO) tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dok je šteta prema članku 1046. ZOO umanjenje nečije imovine (obična šteta) sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

9.1. Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da su pretpostavke odgovornosti za štetu postojanje štetnika (osobe odgovorne za štetu), protupravna štetna radnja, postojanje štete i postojanje uzročne veze između štetne radnje štetnika i štete kao posljedice te radnje, a da bi postojala odgovornost za štetu, sve navedene pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene.
9.2. Tužitelj nije dokazao odlučnu činjenicu, odnosno nastanak štete i visinu štete koja bi bila obračunata primjenom odredbe članka 27. stavka 3. ZOOP koja propisuje drugačiji način obračuna štete od načina obračuna koji je propisan odredbama ZMO, stoga je njegov tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan i odlučeno je kao pod točkom I. izreke presude.
10. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP u vezi sa člankom 155. i čl. 2 ZPP. Prema odredbi članka 154. stavka 1. ZPP stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi troškove parničnog postupka pa je sud, slijedom navedene zakonske odredbe donio odluku kao u točki II. izreke presude i obvezao tužitelja na naknadu troškova tuženiku.
10.1. Trošak postupka je odmjeren u skladu sa vrijednosti predmeta spora (4.445,81 eura) i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/2023. dalje: Tarifa) u skladu sa odredbom Tbr. 52. toč. 3. Tarife vodeći računa o odredbi članka 155. ZPP. Vrijednost boda utvrđena je primjenom odredbe Tbr. 54. Tarife (1bod=2eura).
10.2. Tuženiku je uz primjenu odredbi članaka 151. i 155. ZPP-a dosuđena naknada za sastav podneska od 22. travnja 2026. (zaprimljenog 23. travnja 2026.) u iznosu 200,00 eura (Tbr. 8 toč. 1. u vezi sa Tbr.7.1. Tarife, 100 bodova), trošak zastupanja na pripremnom ročištu 9. prosinca 2025. i na ročištu za glavnu raspravu 15. listopada 2026. za svako u iznosu 200,00 eura (Tbr. 9.1. u vezi sa Tbr.7.1. Tarife, 100 bodova), što ukupno iznosi 600,00 eura, a uvećano za pripadajući PDV u iznosu 150,00 eura (Tbr. 46. Tarife) i trošak vještačenja u iznosu 600,00 eura daje iznos troškova od 1.350,00 eura pa je odlučeno kao u točki II. izreke presude. Tuženiku nije dosuđen paušalno zatraženi trošak sudske pristojbe za presudu jer je obveznik plaćanja sudske pristojbe za presudu tužitelj (jednako i Županijski sud u Varaždinu, Gž-763/2026-2 od 5. listopada 2026., Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-3060/2025-2 od 24. srpnja 2025., Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-4765/22, Pž-2925/20, Pž-3381/22, Pž-4403/22), a ne tuženik, prema odredbi čl. 3. stavak 2. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 51/23.). Tuženik nije potraživao kamate na troškove postupka pa sud o istima nije odlučivao, u smislu odredbe članka 2. stavak 1. ZPP-a.
11. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao u izreci presude.

Slavonski Brod, 26. listopada 206.

Sutkinja

Marina Smaić



Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi u 3 (tri) istovjetna primjerka, putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud (članak 348. Zakona o parničnom postupku).
Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti neposredno u sudu istoga dana (članak 335. Zakona o parničnom postupku).

O tome obavijest:
1. Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb,
2. Tuženik Croatia osiguranje d.d., Zagreb po Krešimiru Ćurkoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Ćurković i Šanjug d.o.o. Zagreb.

Broj zapisa: **9-3088f-2a4d2**

Kontrolni broj: **0d95c-64850-a1a52**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.